

von *interposita* onderscheiden. Daß es sich aber om twee verschillende Arten handelde, hatte er nicht zu glauben gewagt.

Als ich die spanischen Exemplare von *orbona* verglich mit solchen der Nominatform aus der Umgebung von Berlin, über die ich zufälligerweise verfügte, ergab sich aber ein deutlicher Unterschied. Die spanischen Tiere sind kleiner (Flucht 24—27 mm, gegen die Nominatform 26—30), die Vorderflügel sind etwas schmaler und die Diskoidalmakel der Hinterflügel ist ebenso groß wie bei *Noctua interposita*. Bei sämtlichen Exemplaren sind die Vorderflügel dunkel graubraun, zuweilen etwas brauner. Verglichen mit der bunten *interposita* desselben Gebietes sind die Tiere sehr eifärbig.

BOURSIN bildet auch ein Exemplar von Puerto de Navacerrada ab, wovon die Vorderflügel bunter sind, das aber auch deutlich die auffallende Diskoidalmakel der Hinterflügel zeigt (1963b, Tafel 34, Fig. 19).

Ich nenne diese neue Subspecies zu Ehren des holländischen Sammlers subsp. *caroni*, nov. subsp.

Holotype: ♂, Puerto de Navacerrada, Hispania centr., 1800 m, 30.VI—8.VII. 1959, J. R. und W. CARON leg., in Sammlung CARON, Hilversum.

In derselben Sammlung befinden sich noch drei Exemplare desselben Fundortes und eines von San Ildefonso (Seg.), 1300 m. Auch dieses Exemplar gehört zu der neuen Subspecies.

Literatur

BOURSIN, CH., 1963a, *Bull. mens. Soc. Linn. Lyon* 32 : 72—79.

———, 1963b, *Z. Wiener ent. Ver.* 48 : 193—202, Tafel 33—39.

Amsterdam-Z 2, Oude IJselstraat 12 III.

Abrostola tripartita Hufn. (Lep., Noctuidae). Een betrekkelijk gewone soort, die bijna in het gehele land voorkomt. Uit het Amsterdamse Bos was de soort nog niet bekend. In mijn lichtval ving ik daar op 7.VI.1963 een exemplaar. De rups leeft op brandnetel, dus de soort kan, wat het voedsel betreft, in het Amsterdamse Bos terecht.

M. P. PEERDEMAN, Westlandgracht 175 II, Amsterdam-Overtoomse Veld.

Schaarse dagvlinders. Van tijd tot tijd verschijnen er in de *Ent. Ber.* mededelingen over de schaarste onder verschillende dagvlindersoorten. M.i. is het prettig te weten hoe de stand van zaken is in de een of andere hoek van ons land. Daartoe hier mijn goeddeels sombere bevindingen voor Zuid Salland.

Papilio machaon L. Vanaf 1955 niet meer gezien, ook niet als rups.

Araschnia levana L. De laatste jaren is de vlinder zeer sterk achteruitgegaan. In 1963 geen enkel dier van de beide generaties waargenomen. Van 1959—1962 alleen enkele exemplaren per jaar van de zomergeneratie. Vóór 1959 regelmatig in beide generaties. De topjaren zijn hier geweest 1954 en 1955. Nadien in aantal dus steeds terug lopend.

Polygonia c-album L. Mijn laatste vangsten dateren uit 1954. Toen was de rups te Deventer en Raalte heel gewoon op bessestruiken. Helaas waren praktisch alle rupsen geparasiteerd. Nadien geen enkele waarneming meer!

Nymphalis io L. Na vele jaren schaars of ontbrekend te zijn geweest, vloog de dagpauwoog de eerste week van augustus 1963 talrijk op bloeiende buddleya's te Raalte, Wesepe en Deventer.

Antibocaris cardamines L. Naar het mij voorkomt vliegt ook de oranjetip de laatste seizoenen geringer in aantal.

G. J. FLINT, Swaefkenstr. 39, Deventer.